

[Ingeborg Hansen.]

leringssystemet. Reguleringssystemet er der ikke Tale om ved dette Lovkompleks; der er Tale om, at Arbejderne gaar med til at give Afkald paa deres Ret under de ganske ekstraordinære Forhold, der foreligger. At gaa ind paa en nærmere Debat om selve Princippet synes jeg ikke der er nogen særlig Grund til nu, lige saa lidt som jeg synes, man skal give sig til at overveje, hvem der nu bærer de haardeste Byrder, om det er den ene Stand eller den anden Stand. Hvad det gælder om, er at bære dem i Fællesskab og lade de Stridsspørgsmaal ligge, som det ikke er nødvendigt at bringe frem.

J. S. Foget: Jeg vil gerne takke Statsministeren for det klare Svar, han gav. Spørgsmaalet trængte til en Klaring, og jeg har ikke Grund til at betvivle Sandheden af Statsministerens Ord. Men herefter ved vi saa, hvor Ansvaret ligger, hvis disse Forhold fortsætter.

Halfdan Hendriksen: Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen i, at Spørgsmaalet om Arbejdsplicht og Spørgsmaalet om en Reform af Sociallovgivningen ikke ligger for under Behandlingen af det Lovforslag, der i Øjeblikket er under Debat. Men jeg ønsker dog at henlede Opmærksomheden paa, at den højtærede Formand i sine indledende Bemærkninger sagde, at man under denne Sags Behandling ogsaa kunde diskutere andre Spørgsmaal. Det er altsaa i Virkeligheden en Slags Generaldebat, der her finder Sted.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgørelse af de mellem visse Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere bestaaende Uoverensstemmelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1205).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stærning): Jeg skal tillade mig at forelægge og anbefale dette

Lovforslag om Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem visse Organisationer, altsaa Uoverensstemmelser inden for forskellige Fag og Grupper af Fag, som har foreligget gennem længere Tid. Det drejer sig i Hovedsagen om Slagterier, Mejerier, Sukkerarbejdere, Skovarbejdere og Dræningsarbejdere. Disse Faggrupper omfattedes ikke af Overenskomsten af 31. Oktober 1939, og de paagældende Arbejdere fik altsaa ingen Erstatning for den Prisstigning, som siden Krigens Udbrud har ramt ogsaa dem. Paa et vist tidligere Tidspunkt har der været forsøgt en Løsning, først ved Forhandlinger mellem Parterne og siden ved et af Forligsinstitutionen fremsat Mæglingforslag, men det blev forkastet af Arbejdsgiverne.

Da Mæglingforslaget fremkom i en noget anden Situation end den nu bestaaende, kan man vel ikke sige, at det egner sig til Lovfæstelse umiddelbart, og det foreslaas derfor, for at man kan faa Orden i Sagerne, at Uoverensstemmelserne afgøres ved Voldgift. Ifølge den Affattelse, som Lovforslaget har faaet i Folketinget, skal Voldgiftsretten bestaa af 4 Medlemmer: en Højesteretsdommer som Formand, et Medlem udpeget af Forligsinstitutionen og to Medlemmer udpeget af Den faste Voldgiftsret, af hvilke det ene Medlem skal være sagkyndig paa det landøkonomiske Omraade. Kendelsen skal afsiges senest 10 Dage efter Lovens Ikrafttræden.

Jeg tror, det vilde være ønskeligt at faa denne noget kedelige Sag ud af Verden, og anbefaler derfor det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse som et Led i den Række af Lovforslag, der nu staar paa det høje Tings Dagsorden.

Ingeborg Hansen: Mit Parti kan bilige, at de Spørgsmaal, som endnu staar uløst mellem de Parter, der nævnes i Lovforslaget, finder deres Afgørelse ved en Voldgift. Under de nuværende ekstraordinære Forhold bør der ikke finde langvarige Forhandlinger Sted mellem de to stridende Parter med Risiko for Vanskelighed ved at finde hinanden. Disse Spørgsmaal bør afgøres hurtigt, nu da alle Bestræbelser gaar ud paa at holde Arbejdet i Gang. Vi biliger ogsaa den foreslaaede Sammensætning af Voldgiftsretten. Selv om denne Voldgiftsrets Kendelser maaske ikke vil føre til den mest tilfredsstillende Løsning for den ene eller den anden af de Parter, der er Tale om, maa der i alle Tilfælde en Løsning til, og saa maa Parterne bøje sig for Kendelsen og bringe dette Offer som et Led i de Bestræbelser, der er fremme for at komme